

Lieutenanter og 12 Underofficerer. Udvalget har ikke i de modtagne Oplysninger havt tilstrækkeligt Materiale til at undersøge, om der i de 614 Tilfælde, hvor Civile ere blevne ansatte i de nævnte Bestillinger, har manglet vel egnede militære Ansøgere.

Udvalget erkjender, at der gennem den nu forelående Hærrrevision maa træffes betryggende Bestemmelser saavel for,

at Fodfolket ligesom overhovedet alle Hærens Baaben ved Krigsberedskab kan faae det nødvendige Antal Befalingsmænd til Jørere, som for,

at der alt paa Fredsfod er saa mange af disse tilstede som tjenestegjørende ved Afdelingerne, at Lærertjenesten ved disse kan blive forsvarlig bestridt, og at der i dem kan have en Stamme af særligt uddannede Jørere, hvorom de hjemsendte, værnepligtige Befalingsmænd ved Indkaldelsen kunne slutte sig.

Det forelagte Lovforslag tilsigter at naae Betryggelsen i første Henseende ved en Forandring i Bestemmelsen for de værnepligtige Sekondlieutenants Uddannelse, og i sidstnævnte Henseende ved en Forøgelse i de faste Officerers og Underofficerers Antal.

For det første Punkts Vedkommende foreslaas der saaledes at ophæve den nugældende Bestemmelse om, at de Værnepligtige, for at opnaa Uddannelse til Sekondlieutenanter, frivillig skulde blive 1 Aar mere til Tjeneste end de Menige, som forblive længst inde ved Afdelingerne. Den saaledes affortede Uddannelsesfestid foreslaas der dernæst givet en Anvendelse, som særlig er appasjet efter den Tjeneste, hvortil de Paagjældende senere skulde bruges. Sekondlieutenants-eleverne tænkes derfor ikke samlede som nu til en for alle Baabenarters Sekondlieutenants-elever fælles Undervisning ved Officerkolens yngste Klasse, men derimod ubelukkende uddannede ved selve det Baaben, blandt hvis Mandskab de, ligesom hidtil Underkorporalerne, ere blevne udtagne, forsaavidt dertil vel egnede Frivillige ikke have meldt sig i tilstrækkelig Antal. Dette Forslag opretholder altsaa Bestemmelsen i Hærlovens § 101 om, at en fyldestgjørende Baabensøvelse som Menig skal være gaaet forud for Uddannelsen til Befalingsmand, og det er i alt Væsentligt i Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen i de senere Aar har erklæret sig villig til at gaa ind paa som den eneste praktiske Vej til at fikke Hæren, at det nødvendige Antal Værnepligtige virkelig faar den for Sekondlieutenanter nødvendige Uddannelse.

Den i Lovudkastet foreslaaede Forøgelse i de faste Befalingsmænds Antal er efter Anmærkningerne og de foreliggende Oplysninger begrundet i følgende Betragtning.

De forløbne 13 Aars Erfaring har, som ovenfor oplyst, godtgjort, at kun 87 Sekondlieute-

nanter og kun 224 Korporaler have meldt sig til frivillig etaarig Tjeneste ved Fodfolket. Af disse have imidlertid, som ligeledes ovenfor oplyst, henholdsvis 27 og 40 ikke været tilstede ved Afdelingerne, men paa Officerskolen; og da Lovudkastet paa Grund af sit Forslag om, at Sekondlieutenants- og Premierlieutenants-Elever fremtidig kunne udgaa af de Meniges Klasse, tillige maa anse det som givet, at heller ikke i Fremtiden disse 27 Sekondlieutenanter og 40 Korporaler ville være tilstede som saabanne, antager det, at det kun vilde blive en Bestemmelse paa Papiret, der ikke vilde kunne fyldestgøres i Praxis, om en ny Hærlow vilde fastsætte de lønmede Sekondlieutenants- og Korporalsnumere til et større Antal end til omtrent $87 \div 27 = 60$ for de første Vedkommende og til omtrent $224 \div 40 = 184$ for de sidste Vedkommende. Naar Lovudkastet ikke netop gaar ud fra disse Tal, men foreslaar 63 Sekondlieutenanter og 168 Korporaler, da synes dette begrundet i et naturligt Hensyn til, at Antallet af disse Befalingsmænd bliver deleligt med Antallet af de Afdelinger, ved hvilke de Paagjældende skulle forrette Tjeneste. Lovudkastet gaar altsaa ud fra, at der fremtidig vil blive bevilget Lønninger til 42 Sekondlieutenanter og 210 Korporaler mindre end efter den nugældende Hærlow, og det er til Erstatning herfor, at det samtidig foreslaar 56 faste Officerer og 309 faste Underofficerer mere end nu. Forøgelsen af faste Befalingsmænd er altsaa foreslaaet større end Formindskelsen af de lønmede, værnepligtige Befalingsmænd; dette er imidlertid i Lovforslaget begrundet dels ved Dnsfets om overhovedet at forstærke Fodfolksafdelingernes Nummer noget, dels ved den Betragtning, at den nuværende Ordning med Halbrigader, der saavel i Fred som i Krig ere uden Chefer, medfører en væsentlig Ulempe saavel for Føringen paa Feltfod som for Administrationen og Sammenholdet paa Fredsfod i de enkelte til Halbrigaden henhørende Afdelinger. Det er af Hensynet hertil, at Lovudkastet foreslaar Halbrigaderne omdannede til Regimenter. I Bilag, 1ste Række, Nr. 1, vil der være givet en Oversigt over Fordelingen af Befalingsmændene i de forskellige Klasser efter Hærløven og efter Lovudkastet; uagtet den foreslaaede Regimentsformation med Nødvendighed har maattet medføre en Forøgelse af Obersternes Antal med 7, ville Forørelsesforholdene for Fodfolkets Officerer — ligesom for alle de andre Baabens Officerer, — dog blive endnu ugunstigere efter Lovforslaget, end efter den gjældende Hærlow, idet Hovedforøgelsen overalt er lagt paa Premierlieutenantsklassen.

Uddannelsen af Mandskab til Fodfolket sker efter Hærløven ved en første, samlet Uddannelse paa 6 Maaneber, fra Slutningen af